

Slávnosť Bohorodičky Panny Márie - Nový rok

1. január 2026

LK 2. 16 - 21

Milé sestry a bratia v Kristovi

Narodenie dieťaťa vždy predstavuje veľkú zmenu v živote celej rodiny, všetkých zúčastnených. Mnohé treba nanovo zariadiť, pripraviť pre novorodenca, zvyknúť si, že zrazu je to tento malý človek, kto určuje život všetkých zúčastnených. Všetko sa krúti okolo neho. Niekedy sa pritom tak trochu zabudne na ostatných zúčastnených, na ich problémy, ich potreby.

Dnes na samom konci vianočnej oktávy oslavujeme Bohorodičku Pannu Máriu. Až dnes sme si znovu spomenuli na tú, ktorá v celom príbehu hrá druhú najdôležitejšiu úlohu. Hoci jej cirkev priznala titul Bohorodičky, kráľovnej neba, ale aj evanjelista dnes o Márii hovorí len vo vedľajšej úlohe. Počuli sme, ako pastieri našli dieťa Máriu a Jozefa a vyrozprávali im - rodičom - čo im bolo povedané o tomto dieťati. O Ježišovej matke sa hovorí len to, že „Mária si zachovávala všetky tieto udalosti vo svojom srdci a premýšľala o nich.“

Aj my sa niekedy v našej viere až príliš zameriame na život Spasiteľa, život Ježiša. Snažíme sa pomocou náuky o Ježišovi rozpoznať úlohu viery v našom živote. Pritom vierouku chápeme ako ostatné vedy, pozeráme sa na ňu ako na vonkajší zdroj pravdy. Zabúdame, že ona sa nedá vytrhnúť zo života, ani toho voľakedajšieho - toho, o čom hovoria príbehy spásy, ani nášho ľudského. Zabúdame na rolu ženy v Ježišovej rodine, ale aj potom neskôr v spoločenstve Ježišových priateľov. Máme pocit, že viera je to, čo je zadefinované ako náuka viery.

Zároveň je to obrazom toho, že v živote často zabúdame na význam, úlohu ženy v živote rodiny i spoločenstva, dnes aj v spoločenskom živote. Zabúdame, že niekedy nám práve ona pripomína to, čo sa nám na prvý pohľad zdá nedôležité.

Hoci sme si na Vianoce všímali viac Ježiša v jeho ľudskej podobe, vnímali sme ho ako chudobné betlehemské dieťa uložené v jasičkách, na materinskú úlohu Ježišovej matky sme pri tom trochu zabudli. Vo vianočnej oktáve sme spomínali sme na sv. Jozefa, i na prvého mučeníka sv. Štefana, na betlehemské neviniatka i apoštola Jána. Niekedy naozaj v živote nedoceňujeme to každodenné, napr. koľko starostlivosti je potrebné v živote malého človeka: tak aby mohol zdravo rásť, aby mal vytvorené všetky podmienky pre svoj život. Len mamy naozaj vedia, čo to obnáša. My ostatní si niekedy pri deťoch viac všímame už ich budúcnosť, nadanie, v diaľke už vidíme ich budúcu úlohu - rolu, ktorú majú neskôr zaujať, dosiahnuť vo svojom živote.

Preto je dobré, že práve dnes, v posledný deň vianočnej oktávy si znovu spomíname úlohu Panny Márie, Ježišovej matky v celom tom príbehu spásy. Akoby nám práve tento posledný, ôsmy deň chcel pripomenúť, že niekedy sa dôležité veci paradoxne ocitajú až na konci. Sú na mieste toho symbolického ôsmeho dňa - ktorý je už akoby navyše. (podobne ako je v kalendári na tomto mieste aj nedeľa, ktorá sa nedá správne pochopiť z hľadiska účelnosti). Pokiaľ ale to zdanlivo zanedbateľné nepodceníme, ono nám práve tým, že sa netlačí dopredu poskytuje cennú službu. Svojim postavením nám pripomína, že pre život je dôležité nielen to proplánové - to, čo je očiam viditeľné, napr. vonkajšia moc. To si môžeme uvedomiť aj dnes, keď sa v médiách budú predhŕňať rôzni politickí predstavitelia.

A možno práve tu, v dnešný ôsmy deň vianočnej oktávy sa môžeme naučiť aj my niečo do svojho vlastného života. Môžeme pochopiť, že v živote je dôležité nájsť správny pomer. Nie vždy to, čo

vzbudzuje záujem druhých, ostatných, je to, čo nás privádza bližšie k životu samotnému. Niekedy je to práve naopak to, čo možno všetci podcenia, alebo inak povedané, chápu to len ako niečo samozrejmé. To, čomu na prvý pohľad v tomto svete neprislúcha žiadna moc. To nám kresťanom práve pripomína Bohorodička, ktorá v celom príbehu nikdy nestála na prvom mieste.

Aj nám chce pripomenúť, aby sme sa netlačili príliš dopredu, aj keď na druhej strane nevyžaduje ani ustupovať príliš dozadu. Učí nás nachádzať v živote správnu proporciu - tak aby sme našli aj seba, svoju úlohu v živote. Veď to dôležité nenachádzame sami cez seba, ale cez život a cez druhých ľudí a nakoniec aj cez toho veľkého Druhého, Iného, ktorého nám približujú aj Vianočné sviatky. Práve cez to, že aj On sa znížil k nám ľuďom.

Možno to bude aj pre nás nielen myšlienka dnešného dňa, ale aj tak trochu program na celý budúci rok 2026. Aby sme v ňom rástli, to si prajme aj dnes na Nový rok.